

Tri na mah - pa ne muhe!

Pred časom smo vas na tem mestu že seznanili z mladim lovskim čuvajem Avgustom Cahom iz Črnega kala pri Koprju...

6,80 kg, manjši dve pa po nekaj nad tri kilograme. Tista desekilogramska bo postale krasne gostišče Zvroček na Izolu...

Da jih je še, prav dobro ve nas Cah. Ze večkrat jih je presledil zlasti na pobočju Slavika in prenekatere mu je že tudi pokazala fige...

Kako bo letos s pustovanjem v Izoli

Znano je, da imajo za ključne pustne (karnevalske) prireditve v Izoli že staro tradicijo — najstarejšo med obalnimi mesti in tudi najbolj utrjeno in zasidrano...

Se je čas, da letos organiziramo pustovanje v zamiljenem obsegu in na ravni, kakršno si želimo. Morda bodo tudi te vrstice pripomogle k temu...

No, ne glede na vse to pa pomeni pustovanje predvsem za delovne ljudi Izole in okolice veliko veselje in razvedrilo...

Ernest Cah

STATISTIKA jugoslovanskega sadjarstva

Jugoslavija ni samo ena izmed najbolj vinorodnih držav v Evropi in na svetu, v čemer je na evropski celine na devetem mestu...

plodov. Pomembno je dalje število oljk, katerih je okoli 5 milijonov, s pridelkom v čemer je na evropski celine na sedmem, v celoti pa na devetem mestu...

Avgust Cah s svojim največjim lovskim plenom

Smuka v letoviščih severnega Jadrana

Redka so leta, ko sneg za nekaj ur rahlo pobeli slovensko obalo. Da pa bi ga zapadlo v Koprju, Izoli ali Piranu...

Sneg je napravil mladim in starim veliko veselja, saj je kepanje vzdolž obale od Debelega riča do Sečovelj...

M. J.

KRIŽANKA

Grid for a crossword puzzle with numbers 1-47.

Vodoravno: 1. največji slovenski epski pesnik (Anton), 7. oborožena sila države, 13. zdravstveni zavod, 15. snov za sveče...

moško ime, 46. marokaška utežna mera (približno pol kilograma), 47. grafični postopek...

KINO

KOPER: 8., 9. in 10. februarja ameriški barvni CS film »CLOVEK KI JE PREVEČ VEDELE«...

RESITEV PREJSNJE KRIŽANKE

Vodoravno: 1. Prešeren, 8. kap. 12. prevarant, 13. oris, 15. Aron, 16. Lada, 17. mleko, 18. nad, 19. Tofo, 20. prekat, 21. Ag, 22. Kotov, 23. Lena, -e, -s, 24. park, 25. Ilano, 27. V. (V. Scott), 28. Trenta, 30. Joga, 31. lak, 32. aorta, 33. Gigi, 34. pila, 35. salo, 36. socialist, 38. dar, 39. praktika.

TELEVIZIJA

- NEDELJA, 10. februarja: 10,30 MATINEJA RTV LJUBLJANA - Koncert komornega orkestra RTV Zagreb...

25 Lev Šejnir: Strogo zaupno

VOHUNSKA ZGODBA IZ II. SVETOVNE VOJNE

Ob osmih zjutraj so stopili v akcijo topovi »L-2« na vsej fronti črli. Položaj se je zamotal. Pri vrugu, na katerem frontnem odseku naj bi bil sedaj ta preklesti Leontjev?

PEVKA LIRSKIH PESMI

Nekaj dni po odhodu Leontjeva na fronto je Marija Sergejevna Zubova, žena profesorja iz Leningrada, iznenada odšla iz hotela »Moskva«.

Izmenjali sta si komaj nekaj besed in odšli na periferijo Sokolnikov. Prišli sta do starinske lesene hiše. Natalija Mihajlova je pozvonila. Vrata je odprla molčeca starka in ju brez besed pustila noter.

»Dejali so mi, globočica moja, naj vam sporočim kategorično povelje, da morate takoj na fronto z umetniško brigado,« je začela Marija Sergejevna dobrodušno. »Še danes se morate prijaviti svojemu podjetju ali pa filharmoniji in jih prosite, da vas pošljejo na fronto. Naloga je enostavna. Tjakaj je odpotoval Leontjev in morate točno ugotoviti samo eno: na katerem odseku fronte biva. To je vse, dušica draga.«

Natalija Mihajlova je nervozno kadila in bila še bolj bleda kakor po navadi. Mahoma je poskočila s stola, se približala Mariji Sergejevni in jela razburjeno govoriti:

»In potem? Če napravim še tole, kaj pa potem? Ali me boste naposled pustili pri miru? Mar mi niste dali besedo, naj napravim le eno samo nalogo, da bom potem čisto svobodna, da me ne boste z ničemer več vezali... Jaz ne morem več! Ne morem! Razumite!... Nimam moči! Vsako noč se mi dozdeva, da prihajajo pome! Če zaslišim avtomobil, me oblije kurja polt. Pustite me! Pustite me!... Dam vam vse, kar hočete... Usmilite se me, lepo vas prosim... Usmilite se me, saj bi mi lahko bili mati... Zakaj sem vam potrebna?«

Zgrabila je za histerija. Marija Sergejevna je gledala, kako ji podrhtevajo ramena in kako otroško ihti in si ne briše solz, ki ji teko po licih.

»No, no, no,« jo je mirila Marija Sergejevna. »Pred vami je še vse življenje. Tudi možiček se vam bo vrnil, verjemite mi. Dotlej pa si lahko pomagate s svojo zunanostjo. Tukaj je moja roka in moja beseda — to bo vaša zažnja naloga. Potem vas bom pustila. Odsli boste lahko kamor vam na srce pozele. Grulili boste lahko kakor boste hoteli in s komer boste hoteli. Zdaj pa na delo. Pripravite se, toda tole se boste morali naučiti na pamet...«

Čez tri dni je odpotovala na zahodno fronto umetniška brigada, ki jo je bil organiziral sindikat umetniških delavcev. Na pot je odšla, da bi prirejala po vojaških enotah leteče koncerte. Med umetniki je bila tudi manj znana pevka lirskih pesmi Natalija Mihajlova-Osenina.

Po prvem ognjenem krstu svojih topov je čutil Leontjev veliko notranje zadostje. Bil je ponosen na svoje »otroke«, vendar se ni njegova ustvarjalna misel ohladila niti za hipce. Pritegnila ga je nova zamisel — zamisel o fem, da bi s spremeni tekoči trak, ki prinaša topu granate. S takšno spremembo bi bilo mogoče povečati brzino streljanja, hkrati pa tudi olajšati posadki delo.

Ponoči je prihajal Leontjev iz razmišljanje, se sprehajal po tabo-rišču, prisluskoval brnenju letal, zamisljal o vojni, o svojem ne posebno srečnem osebnem življenju, o tem, kako je mimo njega neopazno spolzela mladost in kako mu že nasproti rača starost. Razmišljala je še o tem, kako bo po vojni izumljal kakšne sila prijetne stroje, ki bodo človeku olajševali delo, mu lepšali njegovo življenje in mu prinašali radosti.

Kakor mnogi resnično nadarjeni ljudje je tudi Leontjev včasih rad po otroško sanjaril. Nespečnost, ki ga je v zadnjem času mučila, je kar ugajala njegovim dolgim nočnim razmišljanjem. V taknih nočeh se mu je dozdevalo, da je na vsem svetu edini, ki bedi, da taborišče in vsa fronta spi in da edino on hodi zamišljen mimo zemljanin in da nihče ne sliši šuštenja njegovih korakov, niti njegovega dihanja niti bitja njegovega srca...

Toda to se mu je samo dozdevalo. Ze od prvega dne ga je Behmetjev budno čulval, bdel je nad njegovim mirom, njegovimi dokumenti in preračuni. To je delal tako spretno in tako taktno, da niso tega opazili niti oficirji niti Leontjev sam.

Napravili so vse, da se ne bi razvedelo, da na tem odseku biva Leontjev. Oficirji so dobili strogo povelje, naj o tem ne govorijo, navadni borci pa sploh niso vedeli, kdo naj bi bil človek v vojaški uniformi, ki mu je bil komandant brigade stalno za petami, in ki tako skrbno pregleduje nove topove.

Umetniška brigada je na fronti že več kot dva meseca priredila koncerte po raznih vojaških enotah, vendar Nataliji Mihajlovi nikakor ni uspelo, da bi prišla Leontjevu na sled. Umetniki iz te brigade so bili po večini mladi in veseli ljudje. Z iskrenim veseljem in vznemirjenjem so krenili na fronto. Koncerti so minevali v prijateljskem vzdušju. Preden so se od kakšne enote poslovili, so jim priredili »banket«: polkovni kuharji so si belili glave, s čim neki naj bi drage goste izmenjali. In res so skoraj vedno pokazali prave mojstrovine kulinarne umetnosti.

V močevem suknju sem odkrila tajen žep...